

के दुष्प्रधर्षं राजानमिच्छासधरमच्युतं । समासेदुर्नरव्याघ्र कौन्तेयं तत्र मामकाः ।
 तरसैवाभिपद्याथ यो वै द्रोणमुपाद्रवत् । यः करोति महत्कर्म शत्रूणां वै महाबलः ।
 महाकायो महात्माहो नागायुतसमो बले । तं भीमसेनमायान्तं के शूराः पर्यवारयन् ।
 यदायाज्जलदप्रख्या रथः परमवीर्यवान् । पर्जन्य इव बीभत्सुमुलामशनीमिव ।
 विष्टजन् शरजालानि वर्षाणि मघवानिव । अवस्फूर्जन् दिशः सर्वास्तलनेमिस्त्रनेन च ।
 चापविद्युत्प्रभो घोरो रथगुल्मवलाहकः । सनेनिघोषस्तनितः शरशब्दातिबन्धुरः ।
 रोषनिर्भितजोमूतो मनोऽभिप्रायशीघ्रगः । मर्मातिगो वाणधरस्तुमुलः शोणितोदकैः ।
 संज्ञावयन् दिशः सर्वा मानवैरन्तको यथा । भीमनिस्त्रनितो रौद्रो दुर्ध्याधनपुरोगमान् ।
 युद्धेऽभ्यषिञ्चद्विजयो गार्हपत्रैः शिलाशितैः । गाण्डीवं धारयन् धीमान् कीदृशं वो मनस्तदा ।
 दधुसम्बाधमाकाशं कुर्वन्कपिवरध्वजः । यदायात् कथमासीत्तु तदा पार्थं समीक्ष्य तं ।
 कच्चिद्गाण्डीवशब्देन प्रणश्य तव वै बलं । यद्वा स भैरवं कुर्वन्नर्जुनो मृगमभ्ययात् ।
 कच्चिन्नापानुदत्पाणान्निपुभिर्वी धनञ्जयः । वातो मेघानिवाविध्यत् प्रावाच्छरवणानि च ।
 को हि गाण्डीवधन्वानं रणे सोढुं नरोऽर्हति । यमुपश्रुत्य सेनाये जनः सर्वो विदीर्यते ।
 यत्सेनाः समकम्पन्त यदीरानस्पृशद्भयं । के तत्र नाजङ्गद्रीणं के क्षुद्राः प्राद्रवन्भयात् ।
 के वा तत्र तनूंस्त्यक्ता प्रतीपं मृत्युमाव्रजन् । अमानुषाणां जेतारं युद्धेष्वपि धनञ्जयं ।
 न च वेगं सिताश्वस्य संसर्हिष्यन्ति मामकाः । गाण्डीवस्य च निर्धोषं प्रावृज्जलदनिःस्त्रनं ।
 विश्वक्सेनो यस्य यन्ता यस्य योद्धा धनञ्जयः । अशक्यः स रयो जेतुं मन्ये देवासुरैरपि ।
 सुकुमारो युवा शूरो दर्शनीयश्च पाण्डवः । मेधावी निपुणो धीमान् युधि सत्यपराक्रमः ।
 आरावं विपुलं कुर्वन् व्यथयन् सर्वसैनिकान् । यदायान्नकुलो द्रोणं के शूराः पर्यवारयन् ।
 आशीविष इव क्रुद्धः सहदेवो यदाऽभ्ययात् । कदनं करिष्यंश्चक्रूणां श्वेताश्वो दुर्जयो युधि ।
 आर्यव्रतमभोघञ्च ह्रीमन्तमपराजितं । सहदेवं समायान्तं के शूराः पर्यवारयन् ।
 यस्तु सौवीरराजस्य प्रमथ्य महतीं चमूं । आदत्त महिषीं भोजं काम्यां सर्वाङ्गशोभनां ।
 सत्यं धृतिश्च शौर्यश्च ब्रह्मचर्यश्च केवलं । सर्वाणि युयुधाने च नित्यानि पुरुषर्षभे ।
 बलिनं सत्यकर्माणमदीनमपराजितं । वासुदेवसमं युद्धे वासुदेवादनन्तरं ।
 धनञ्जयोपदेशेन श्रेष्ठमिष्वस्त्रकर्मणि । पार्थेन सममस्त्रेषु कस्तं द्रोणादवारयत् ।
 वृष्णीनां प्रवरं वीरं शूरं सर्वधनुश्रतां । रामेण सममस्त्रेषु यशसा विक्रमेण च ।
 सत्यं धृतिर्मतिः शौर्यं ब्राह्म्यं चास्त्रमनुत्तमं । सालते तानि सर्वाणि त्रैलोक्यमिव केशवे ।
 तदेवं गुणसम्पन्नं दुर्वारमपि दैवतैः । समासाद्य महेश्वासं के शूराः पर्यवारयन् ।
 पाञ्चालेषूत्तमं वीरमुत्तमाभिजनप्रियं । नित्यमुत्तमकर्ममाणमुत्तमौजसमाहवे ।
 युक्तं धनञ्जयहिते ममानर्थार्थमुत्थितं । यमवैश्रवणादित्यमहेन्द्रवरुणोपमं ।

२२०

२२५

२३०

२३५

२४०

२४५